

Club de lectura

LA MAGNITUD DE LA TRAGÈDIA de Quim Monzó

Quim Monzó va néixer a Barcelona el 1952.

Ha guanyat bastants premis literaris, ha escrit diàlegs d'algunes pel·lícules, és traductor i és col·laborador habitual del diari la Vanguardia.

L'OBRA

La *magnitud de la tragèdia* és la tercera novel·la de Quim Monzó. La metàfora simbolitza el declivi, per extinció, del desig fins a transformar-lo en tragèdia.

Un home, el Ramon-Maria, el protagonista de l'obra, es troba en situació d'erecció permanent just després d'haver passat una nit amb una vedette d'El Molino. Quan el metge li comunica que li queden set setmanes de vida, tot el que havia estat lliure elecció i desig es transforma ara en una situació tràgica que acabarà amb la mort del personatge.

Monzó ha construït un conglomerat de veus que juga amb el llenguatge amorós tal com el fan servir les noietes, els seus nòvios, els professors que aspiren a sortir amb nenes joves, les dones que busquen rotllo i els ganàpies que els van darrere adelerats.

La *magnitud de la tragèdia* es va publicar per primer cop el 1983 i des de llavors han proliferat tota mena de comèdies sexuals que escenifiquen la guerra dels sexes. La novel·la de Monzó en fa, per endavant, una burla.

A la *magnitud de la tragèdia*, la sexualitat obsessiva contamina amb rigor el text d'una tristesia tràgica, com si la desgràcia vital fos l'únic element possible quan es parla d'emocions i sentiments. El lector riu, és clar, i riu molt, perquè Monzó sap triar i ordenar la matèria narrativa amb la gràcia d'un bons dibuixos animats, com si els seus personatges protagonitzessin una sèrie de xocs mortals d'on en sortissin indemnes a cada ocasió. Però aquesta tàctica narrativa no amaga l'absurditat que regeix tots els passos d'uns personatges castigats cruelment per militar amb satisfacció en l'ofici de viure: a la sortida, posseeixen un dipòsit vital pleníssim, però és quan encara no saben que no serveix de res enfront de la magnificència tràgica de la mort.

ABANS DE LA LECTURA...

Quines referències o quina informació teníeu d'en Quim Monzó abans de llegir-vos aquest llibre?

Coneixíeu altres obres seves o en sabíeu alguna cosa del seu estil?

N'havies sentit a parlar d'ell o de la seva obra?

DESPRÉS DE LA LECTURA...

Què en penses de la lectura? De la temàtica? De l'argument?

Una curiositat és que a Benzina els noms de persona comencen per H. Per què en aquesta obra utilitza antropònims compostos?

A la novel·la hi apareixen el nom de 4 patologies, tres de les quals relacionades amb la sexualitat (la satiriasi, el priapisme i la síndrome de Sciamscia) i una relacionada amb els tics (Síndrome de Gilles de la Tourette).

Què en podríem dir del vocabulari i de l'expressivitat que utilitza l'autor? L'heu entès bé? Us ha sigut feixuc? Heu hagut de buscar al diccionari?

La lectura us ha fet venir ganes de llegir alguna altra obra de l'autor?

Què en penseu d'aquests comentaris?

“Una immensa i enorme ironia, la que Quim Monzó, com qui no vol la cosa, ens proposa a la Magnitud de la tragèdia. Aquest és, fins ara i sense cap mena de dubte, el seu millor llibre”. MARC SOLER, La Vanguardia.

“Monzó ha demostrat, un cop més, que és un escriptor ambiciós, seriós i professional”. SAM ABRAMS, Diari de Barcelona.

“Una novel·la de talent.. Una peça sorprenent, divertida, tibadament dramàtica, violenta i, sobretot, intel·ligent”. ISIDOR CÒNSUL, Avui.

“Sensacional”. JULIÀ GUILLAMON, Llettra de canvi.

“Arriba on pretén (ni més ni menys), està escrit amb un estil àgil i actual (sense experimentalismes forçats), té personalitat (perquè Monzó podia haver-lo escrit) i exhibeix una absència total de complexos que hi deu haver qui consideri excessiva”. JORDI VIADER, Guia del ocio.

“La seva millor novel·la”. JAUME FARRÉ, El Periódico.